

BIBLIOTECA PRACTICĂ DE DREPT PENAL ȘI DREPT PROCESUAL PENAL

Adrian M. Truichici

Luiza Neagu

EVAZIUNEA FISCALĂ

Jurisprudență națională

PRACTICĂ JUDICIARĂ

Adrian M. Truichici

Luiza Neagu

EVAZIUNEA FISCALĂ

Jurisprudență națională

Universul Juridic

București

-2025-

CAPITOLUL I

DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

1

Interpretarea dispozițiilor art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale (forma în vigoare la data de 20 noiembrie 2018), în corelație cu dispozițiile art. 486 alin. (2) C. pr. pen.

În ipoteza pronunțării unei soluții de condamnare a inculpatului care achită integral pretențiile părții civile, în condițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005, ca urmare a admiterii unui acord de recunoaștere a vinovăției în condițiile art. 478 și urm. C. pr. pen., hotărârea penală are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile, nefiind incidente prevederile art. 486 alin. (2) C. pr. pen.

 *Înalta Curte de Casație și Justiție
Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept
Decizia nr. 69/2023, Dosar nr. 1939/1/2023
Pronunțată în ședință publică astăzi, 23 octombrie 2023
Publicat în M. Of. nr. 1122 din 13 decembrie 2023*

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.939/1/2023, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) C. pr. civ. și ale art. 35 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, aprobat prin Hotărârea Colegiului de conducere al Înaltei Curți de Casație și Justiție nr. 20/2023 (Regulamentul).

I. Titularul și obiectul sesizării

10. Curtea de Apel București – secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 25 mai 2023, în Dosarul nr. 7.835/2/2021, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 C. pr. civ., în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în ipoteza pronunțării unei soluții de condamnare a inculpatului care achită integral pretențiile părții civile, în condițiile art. 10 alin. (1) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare (forma în vigoare la data de 20 noiembrie 2018), ca urmare a admiterii unui acord de recunoaștere a vinovăției în condițiile art. 478 și urm. C. pr. pen., sunt incidente prevederile art. 486 alin. (2) C. pr. pen.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării

11. Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, cu modificările și completările ulterioare (forma în vigoare la data de 20 noiembrie 2018)

Art. 10. – „(1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute la art. 8 și 9, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, inculpatul acoperă integral pretențiile părții civile, limitele prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate”. (...) **12.** Codul de procedură penală

Art. 486. – Soluționarea acțiunii civile (...)

„(2) În cazul în care instanța admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă, instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă. În această situație, hotărârea prin care s-a admis acordul de recunoaștere a vinovăției nu are autoritate de lucru judecat asupra întinderii prejudiciului în fața instanței civile”.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

13. Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București – secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal la data de 3 octombrie 2019 și precizată la data de 12 decembrie 2019, reclamanta D.G.T. SRL a chemat în judecată pe pârâtele ANAF și Administrația Sectorului 4 a Finanțelor Publice, solicitând instanței să dispună anularea deciziei din 29 martie 2019 emise de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANAF în privința punctelor 1, 2, 3 și 5, a deciziei de impunere din 31 mai 2018 și a raportului de inspecție fiscală din 31 mai 2018.

14. Prin Sentința civilă nr. 367 din 5 iunie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 5.555/2/2019, Curtea de Apel București – secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a admis excepția necompetenței sale materiale și a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

15. Prin Sentința civilă nr. 7.214/2020 din 28 decembrie 2020, Tribunalul București – secția a II-a contencios administrativ și fiscal a admis în parte acțiunea, a anulat în parte deciziile contestate și a înlăturat obligațiile fiscale (TVA și impozit pe profit) stabilite în sarcina reclamantei pentru achizițiile aferente unor facturi emise de partenerii săi de afaceri.

16. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că relațiile comerciale derulate de reclamantă în perioada 2014-2015 au făcut obiectul controlului antifraudă finalizat prin Procesul-verbal din 27 iunie 2015 al Direcției Generale Antifraudă Fiscală. În urma acestui control a fost emisă Decizia din 8 mai 2015 prin care s-au instituit măsuri asigurătorii până la concurența sumei de 787.465 lei, care a fost achitată de reclamantă la data de 16 octombrie 2015.

17. La sesizarea Direcției Generale Antifraudă Fiscală s-a constituit Dosarul penal nr. 447/D/P/2016 care, în urma disjungerilor succesive, a fost reînregistrat cu nr. 194/D/P/2018, în cadrul căruia reprezentantul convențional al reclamantei a fost cercetat în calitate de inculpat. Prin sent. pen. nr. 255/F din 20 noiembrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.796/2/2018, Curtea de Apel București – s. a II-a pen. a admis acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat în Dosarul nr. 194/D/P/2018 între procuror și reprezentantul convențional al reclamantei, cercetat pentru săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală prevăzute de art. 9 alin. (1) lit. c) și alin. (2) din Legea nr. 241/2005, cu aplicarea art. 35 alin. (1) C. pen. și, în baza acestor dispoziții raportate la cele ale art. 10 din Legea nr. 241/2005 și art. 480 alin. (4) C. pr. pen., l-a condamnat pe inculpat la pedeapsa închisorii de 2 ani și 4 luni; în temeiul art. 10 din Legea nr. 241/2005 a constatat că au fost acoperite pretențiile civile formulate de